

Hällefors hunden

Årgång 99 nr 2

Mönstring i Gulsele

Innehåll

Tidningsredaktionen	2
Ledaren	3
Storoxen i Nordansjö	5
Ordet är fritt	7
Mönstringen i Gulsele	8
Årsmöte för 1998	10
Jaktprovsberättelse	13
Unga hundar vid årets mönstr ...	14
Med Barro och Jan Ollas	17
Upprop till alla medlemmar	19
Hjäälp!!	20
Medlemmar	20
Kända parningar sedan förra	21
Allergi, ett hundproblem eller... ..	22
Hällekryss	23

Älgjakt i skogarna

Styrelsen

Ordföranden Leif Gulin

(avesråd) Silvägen 7
860 30 Sörberge
Tel: 060-578743
leif.gulin@fat.sca.se

Kassör: Bo Tobiasson
(ledamot) Lärkstigen 11
918 31 Sävar
Tel: 090-503 06

Ledamot Nils Bäcklin
Hökhultstorp
643 00 Vingåker
Tel: 0151-330 14

Register- Jan-Erik Bjermkvist
hållare Lögdö 4171
Sekreterare 860 33 Bergeforsen
(avelsråd) Tel: 060-80420

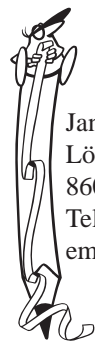
Ledamot: Kent Lindgren
Rödögården 1647
835 92 Krokomb
Tel: 063-34380

Suppleant Kent Andersson
Hammarvägen 15
712 32 Hällefors
Tel: 0591-51519

Suppleant Börje Gravsjö
Born 35
795 00 Rättvik
0248-14132

Tidningsredaktionen

Så var det dags för sjunde numret av vår medlemstidning. I detta nummer tar vi upp årsmötet i Gulsele samt den kommande registreringen i SKK. Kingen på nya äventyr samt jaktprov med Hälleforsare finns också med bland sidorna. Vår ständiga önskan är att få fram fler skribenter i tidningen, vi ser gärna att Du fattar pennan och skriver ner några rader! Ni som ska skicka in korsord, beställa böcker eller medlemskläder och inte vill klippa sönder tidningen så går det naturligtvis lika bra att skicka in en kopia.

Märit

Jan-Erik Bjermkvist (uppgiftsinsamlare)
Lögdö 4171
860 33 Bergeforsen
Tel: 060-80420
email:janerik.bjermkvist@sundsvall.nu

Märit Truuts (formgivning)
Ruskemåla gård 306
382 91 Nybro
Tel: 0481-12112, Fax: 0481-17001
email: marit.truuts@training.telia.se

Ledaren

Jäkt, jäkt, jäkt!

Mycket skulle iordningställas och många händer var det som hjälpte till under årets stämma i Gulsele. Ett stort antal medlemmar hade hörsammat kallelsen och tillsammans med dryga 100-talet hälleforshundar fanns de på plats under hela lördagen.

Den stora och glädjande uppslutningen innebar att mönstringen blev mera omfattande än normalt – närmare 90 st. hundar var anmälda till bedömning. En tik respektive hanhundsring fanns på plats och älghundsdomarna Lennart Edfors och Lennart Holmsten var fullt upptagna med bedömningar av hundar från tidig morgon till sen eftermiddag. Efter en lång och arbetsfylld dag blev deras samlade uppfattning, att de hälleforshundar som befann sig i Gulsele under lördagen till sin exteriör var de bästa hälleforsare som de haft att bedöma under de senaste åren. Vi som arbetar för och med hälleforshunden gläder oss åt domarnas positiva omnämmanden samtidigt som det kan uppfattas som en intäkt för att ett noggrant planerat avelsarbete skall utgöra den nödvändiga basen för framtida hälleforshundar. Vårt eget avelsråd har ju nu verkat under några år, vilket säkert starkt bidragit till denna positiva exteriörutveckling av hälleforshunden. Vi skall dock komma ihåg att hälleforshundens primära uppgift är att jaga älg. Det kommer därför att krävas en fortsatt utveckling av avelsarbetet inriktat på hundens jaktförmåga och hälsa.

Vid mönstringen i Gulsele uttryckte domaren Lennart Holmsten positiva ordalag över hälleforshundarnas exteriöra utveckling.

Den närmaste tiden har troligen stor betydelse för hur klubbens fortsatta arbete kommer att utformas. Under mönstring och stämma deltog två representanter från SKK (Svenska Kennelklubben). Deras uppfattning och intryck av våra hundar och vår verksamhet har stor betydelse inför en kommande rasregistrering. Störst betydelse kan dock vårt stamregister komma att få och det finns nu hos SKK för bedömning. En positiv bedömning kan innebära att rasregistrering kommer att ske hos SKK redan före årsskiftet. Våra hundar blir då registrerade i kennelklubbens annexregister och stamböcker för hundarna kommer att utfärdas av SKK.

En anslutning till SKK innebär också att klubbens avelsråd i det framtida avelsarbetet får ett kraftfullt stöd och hjälp av kennelklubbens avelskommitté. I nästa nummer av vårt medlemsblad kommer jag att närmare redovisa SKK:s avelspolicy.

Till stämman var en speciell gästföreläsare, en "jaktens eldsjäl", - Stellan Andersson inbjuden. Stellan, författare och skribent, kåserade och berättade om hälleforsare från förr och nu, samt gav oss några goda råd om hur vi borde arbeta vidare inom klubben. Stellan skall ha ett stort och varmt tack från oss alla som är medlemmar i Hälleforshundklubben för att han trots en svår sjukdom reste den långa vägen upp till Gulsele.

En söndag i mitten av augusti träffade jag under trevliga former SÄK:s (Svenska älghundklubben) ordförande Thomas Eriksson. Bl.a. diskuterades möjligheten att genomföra inofficiella jaktprov med hälleforshundar. Thomas lovade att ta upp frågan i SÄK:s styrelse och att därefter återkomma. Efter behandling i SÄK:s styrelse återkom Thomas i frågan och lät då meddela att SÄK godkänner att: SÄK:S JAKTPROVSDOMARE GENOMFÖR OCH DÖMER INOFFICIELLA ÄLGJAKTPROV MED HÄLLEFORSHUND.

Beslutet i SÄK:s styrelse innebär alltså att det nu är "grönt ljus" för domarna. Låt oss utnyttja den möjligheten – anmäl din hund till ett inofficiellt jaktprov. Vi måste få snurr på jaktprovsverksamheten. Jaktprovet är vårt vassaste instrument i avelsarbetet.

Avslutningsvis önskar jag er alla en god jakt under hösten

Leif

*Det är älgjaktstider och det är fisk på skolmatsedeln. Eleven utbrister:
- Varför kan vi aldrig få älgkött nångång?
-Lille vän, vi hinner inte gå ut och jaga älg.
-Nä, men meta det hinner ni!*

Storoxen i Nordansjö

Här följer fortsättningen på Kingen. Sedan Kingen och jag var så att säga etablerade, fick vi jaga så mycket vi ville, jaktvårdsområden bildades, kronoparker uppläts åt arbetarna, och licensjakt blev vanlig.

Tyvärr räckte den bara 14 dagar i september till en början, varför det kunde bli nog så jäktigt. Senare i slutet av 50-talet fick vi också en period i oktober.

Nordansjö var ett byalag som hade allmän jakt på byaskogen samt en licensjakt på ett bolagsskifte. Ett år misslyckades det så dom fällde två älgar på bolagsskogen. För att förklara det myckna köttet för sina fruar och eventuella nyfikna så sade man att Gamm-Strandberg hade skjutit en alla tiders stortjur. Han kallades så till skillnad från sonen som kallades rätt och slätt Strandberg, båda numera i salig åminnelse. Året efter skulle jag dit med Kingen sista dagen på licensen.

Jakten hade gått dåligt och bolagsälgen var oskjuten. Marken var inte så vidsträckt så i god tid på förmiddagen hade vi genomsökt området. Där hade man gått med egna och släktingars hundar i flera omgångar så markerna var kemiskt ren.

Jaktlaget samlades för rådslag, någon föreslog att vi skulle låna en älg av jaktgrannarna. Laget gjorde en kaffeeld, jaktledaren och jag gick in på grannmarkerna och efter en stund markerade Kingen på ett gammalt spår, jaktledaren som var synbarligen nervös ville att jag skulle släppa, sen återvände vi skyndsamt till dom andra på den egna skogen.

Jaktlaget undrade hur det här skulle fungera, jag sade att hunden vet var jag är, han kommer hit med älgen. I själva verket var jag glad om han var borta så länge som möjligt. Jag hade redan jagat elva dagar av dom fjorton på licensen.

Samvaron kring kafferelden var gemytlig och när historierna tystnat för en stund så frågade jag Gamm-Strandberg? Fick du skjuta en storoxe i fjol, — berätta!!

Han satte sig till rätta med ryggen mot en tall, makade till snusbussen med tungan, fäste blicken i det blå och började berätta. Här skulle man ju haft en bandspelare, men vem har en sådan i skogen. Kortfattat var historien den att han stod och dāsade i kvällssolen när han tyckte sig höra tåget i fjärran, han var gammal järnvägare, och tänkte att det måste vara när tåget kör uppför Fälttjärnleden som det hörs ända hit. Det var ånglok på den tiden. Men när marken började vibrera, tvär-vaknade han. Emot honom kom en storoxe skenande. —Jag planterade en kula i stickhålet på honom och sedan ställde jag ner geväret mot marken, han reagerade inte för kulan men jag stod lugnt kvar för jag visste hur jag skjutit, mitt framför mej dråsade han i backen och blodet schvossade upp på stövlarna. Jag böjde mej ner, strök honom över huvudet och sa — Förlåt — .

Nu tittade vi alla upp i det blå, ingen vågade titta på den andre, för vi visste ju alla hur det egentligen låg till. Men heder åt en sådan berättare.

Det hade blivit eftermiddag och döm om min förvåning när jag hörde Kingen i fjärran. Gångståndet närmade sig så sakta och jaktlaget gapade av förvåning men jag låtsades som att det var hur vanligt som helst. Strax utanför rågången blev det döstopp. Ståndet stod som pinn i palt. Skymningen närmade sig och jaktledaren rundade ståendet för att stöta lite lätt som han sade. Troligen hade älgen hört jägarna inta skyttelinje för när ståendet gick loss tog den en helt annan väg i fullt sken. Nu var det bara att gå hem, men hunden då, sa någon. Han kommer i kväll vid halvåtta tiden sade jag tvärsäkert. Jag väntade hos jaktledaren och halvåtta kom hans hustru in från ladugården och sade. Nu kom hunden från skogen !!! Dom talar ännu om den hunden i dessa trakter, fast nu lever väl ingen som var med.

Numera talar jag inte så stora ord om mina hundar.

Med jägarhälsning

Tore Tobiasson

Bonden Karlsson var ute på jakt med sin gråhundstik trots att hon befann sig i löpperioden. Men är det älgjakt så är det. Efter som att han inte ville att tiken skulle komma hem med valpar ifall hon träffade andra hundar i älgskogen smörjde han in "Beda", som hunden hette, med bensin för att vilseleda och avskräcka hanhundarna. Tyvärr visade sig Beda inte alls intresserad av att ställa älg utan försvann helt enkelt på jakt efter andra äventyr. Karlsson satte in en annons i lokaltidningen lydande sålunda: Tiken Beda bortsprungen men kan kännas igen på att hon luktar bensin.

Nästa dag fanns en svarsannons i tidningen: Tiken Beda sedd i Salabackar. Bensinen troligen slut, annan gråhund skjuter på.

Ordet är fritt...

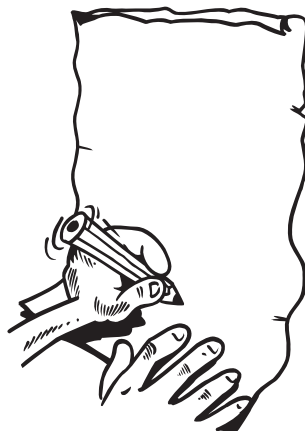
Vår första mönstring!

Den stora dagen närmade sig med raska steg... Mönstringen i Gulsele lördagen den 15/5-99! Vi packade in våra tre barn och Zita i bilen och for 45 mil uppöver. Det skulle bli spännande att se andra hälleforsare, vi hade bara sett några stycken tidigare. Sagt och gjort, klockan nio på lördagsmorgonen befann vi oss vid Gulsele Bygdegård, oj, vad många hundar! Det var fascinerande att se alla olika färger, former och storlekar på hälleforsarna. Det blev en ganska lång väntan innan vi fick gå upp i ringen, men till slut var det våran tur! Hur skulle det gå!? När klockan var halv tre packade vi åter in oss i bilen för då stundade resan hemåt igen... Det var en trött men glad husse och matte som tittade på sin "utmärkta 1:a" där bak i

skuffen! Och egentligen hade det inte spelat någon roll vad domaren sagt, för att för oss är Zita den finaste hälleforsaren som finns!

Hälsningar från

Zita och fam. Ling

Intresserade åhörare vid mönstringen i Gulsele 1996

Mönstringen i Gulsele.

Mönstringen och årsmötet i Gulsele blev i år extra viktigt eftersom samarbetet med Svenska Kennelklubben just inleddes, två representanter gästade oss vid mönstringen för att se och lära känna våra hundar. Samarbete syftar till att se vilka förutsättningarna det finns för att registrera hälleforshunden som en egen ras.

Med anledning av detta utgick en uppmaning till våra medlemmar att anmäla sin hund för mönstring till årsmötet i Gulsele. Denna uppmaning hörsammades över förväntan och snart fick vi klart för oss att en hunddomare (som vi räknat med) inte skulle hinna döma alla hundar som var anmälda inom den tids-

ram som var till förfogande. Att i brådskat med kort varsel få tag på en hunddomare kan vara knepigt men efter många samtal lyckades faktiskt Leif G och Bosse T ordna hunddomare med sekreterare dessutom.

Eftersom våra hundar och dess ägare är spridda i stora delar av Sverige och även i Norge har många lång resväg varvid många anlände dagen före en del några dagar före årsmötet för att installera sig. Detta fick till följd att de flesta hotell och campingstugor var bokade i Gulsele med omnejd. Även Gulinska huset hyste med stor gästfrihet ett stort antal intresserade hälleforsägare, och

1,2 och 3:an i öppen klass på mönstringen i Gulsele

diskussionerna gick varma långt in på nattkröken om hur den perfekta älgunden skall vara.

Morgonen grydde och solen visade sig från sin bästa sida vilket den gjort många gånger i sommar. Två ringar upprättades en där Lennart Edfors med sekreterare dömde tikarna och i den andra ringen där hanhundarna dömdes av Lennart Holmsten, Märten och Åsa Gulin turades om att föra anteckningar.

Efter en del turer kom mönstringarna igång och en trevlig familjär stämning spred sig över området. Tydligt är ofta hela familjen involverad och intresserad av sina hundar (jättebra) eftersom att hela familjer följt med till Gulsele, barnen träffade andra barn att stoja och leka med under det att vuxna utbytte erfarenheter och synpunkter. De flesta såg ut att gå omkring och småmusa. Som uppfödare till en del valpar som blivit drygt ett år gamla och skulle premiärvisas var det ju naturligtvis väldigt kul att träffa och se hur valparna utvecklats.

Våra vänner från Svenska Kennelklubben gick omkring och samlade intryck och fotograferade en hel del.

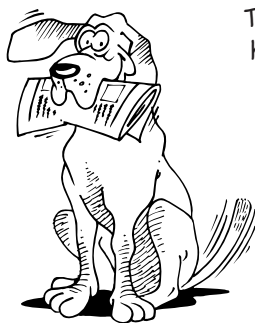
När mönstringen var slutförd visade det sig att av totalt 83 hundar som mönstrats var 26 st utmärkta, 34 st Mycket god, 20 st God, 2 st Godtagbara och 1 otypisk.

Jämfört med tidigare mönstringar har trenden varit bättre och bättre resultat vilket även denna gång införlivades.

Om vi numrerar utmärkt till en femma och mycket God till en fyra o.s.v. blir resultatet av mönstringen i Gulsele 3,99 snittet av tidigare mönstringar ligger på 3,64. Resultatet i Gulsele är överförväntan bra.

Vi från styrelsen vill tacka Er alla som kom till Gulsele och på så sätt bidrog till hällefors hundens utveckling. Vi tackar speciellt våra vänner från Svenska Kennelklubben vilka under årsmötet föredrog hur en rasregistrering går till och vad det innebär. Vi ser fram mot ett fortsatt samarbete för att främja hällefors hundens utveckling.

/Jan-Erik

Torpar-Gustav hade varit på älgjakt och det hade hänt en liten olycka.
Polisen utredde det hela.
-Hur kunde du skjuta mot din jaktkamrat?
-Jag trodde det var en älg
-När upptäckte du att det inte var en älg?
-Det var när den fan började skjuta tillbaka

Årsmöte för 1998 i Hälleforshundklubben

Tid: **lördag 15 maj 1999 kl 15.00**

Plats: **Bygdegården, Gulsele.**

Närvarande: **Sammanlagt ca 80 personer. Från Svenska Kennelklubben** deltog Märta Eriksson och Ulla-Britt Karlman.
Gästföreläsare journalisten Stellan Andersson

- § 1. Ordförande hälsade välkommen.
- § 2. Beslöts att röstning i första hand skulle ske genom handuppräkning.
- § 3. Till mötesordförande valdes Lennart Holmsten.
- § 4. Utskickad dagordning antogs.
- § 5. Anmäldes att Jan-Erik Bjermkvist utsetts till stämmosekreterare.
- § 6. Till justeringsmän valdes Staffan Johansson och Bengt Larsson.
- § 7. Fastställdes att årsmötet var stadgeenligt utlyst.
- § 8. Föregående årsmötes protokoll lades med godkännande till handlingarna.
- § 9. Styrelsens verksamhets- och förvaltningsberättelse godkändes.
Revisorernas berättelse upplästes.
- § 10. Styrelsen beviljades full ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.
- § 11. Beslutades om oförändrad medlemsavgift för 1999. 160 kr samt 40 kr för familjemedlem.
- § 12. I tur att avgå var ordinarie ledamöterna Bo Tobiasson och Kent Lindgren samt suppleanten Kent Andersson, vilka samtliga omvaldes.
Leif Gulin omvaldes till ordförande i Hälleforshundklubbens styrelse.
- § 13. Omval av revisorerna Assar Karlsson och Kerstin Boman.
- § 14. Till valberedningen omvaldes Thomas Kärrman, Thord Norlén samt Mårten Gulin vilken utsågs till att vara sammankallande.

§ 15. Inga motioner hade inkommit.

§ 16. Leif Gulin betonar betydelsen av att gå jaktprov som är ett mycket viktigt urvalsinstrument i avelsarbetet. Hitintills har allt för få jaktprov genomförts, vilket kan bero på att det är svårt att få domare som dömer inofficiella jaktprov. Leif G ser dock en ljusning på detta problem eftersom förutsättningarna för rasregistrering är under utredning. När hälleforshunden blir registrerad som ras öppnas möjligheten att gå officiella jaktprov med godkända domare, vilket bör leda till många jaktprov med hälleforshunden som då får mäta sig med de andra älghundsraserna.

För att uppmuntra medlemmarna att gå jaktprov med sina hundar beslöt årsmötet att bidra med 300 kr för varje genomfört jaktprov såväl inofficiellt som officiellt, under förutsättning att jaktprovs protokoll skickats till klubben. Leif G uppmärksammade oss på att vi i vårt B-register idag har hundar **vilka inte uppfyller klubbens krav på härstamning för att vara en** godkänd hälleforsare enligt vår definition.

Leif G föreläste kring nedanstående viktiga punkter i avelsarbetet:

- effektiv och bred avelsbas
- jaktliga tikar som jagar älg och uppfyller de extriöra kraven
- undvik avelsmatadorer
- kontakta avelsrådet
- informera avelsråden
- lokala kontaktpersoner.

Leif Gulin uppmanade uppfödare och köpare av valpar att ta sitt ansvar. Uppfödarna att de avlar på tikar som uppfyller klubbens krav och att de kontaktar avelsrådet för information om lämplig hanhund.

Köparna att de kollar med avelsrådet före köpet av valp för att få information om den valp de funderar på att köpa, kan utvecklas till den älghund de tänkt sig. Något som bör vara naturligt eftersom ett köp av valp ofta innebär tio till tretton års samvaro och samarbete med hunden.

§ 17. Märta Eriksson och Ulla-Britt Karlman informerade oss om Svenska Kennelklubben som har 110 år på nacken som organisation. Vidare informerade de oss om vad som kommer att hända framöver när hälleforshunden kommer att registreras som ras. Information om detta finns på ett utmärkt sätt nedtecknat i det kompendium de överlämnade till alla som var närvarande på mötet. SSK överlämnade SSK historia i bokform som gåva till hälleforshundklubben, samtidigt som man såg fram emot att få hälleforshundens historia i ett samlat kompendium.

§ 18. Stellan Andersson kåserade på ett ledigt och roande sätt kring hälleforshunden, samtidigt som några varnande ord utdelades.

Antalet blandrashundar har ökat på senare år vilket kan ha sin orsak dels i priset, dels av att det är för krångligt att registrera valpar m.m. Ett vanligt synsätt är att hunden inte jagar med stamtavlan.

Stellan A tycker att det är viktigt att vi kommer med i SSK så att vi kan visa upp en registrerad hälleforsare med god jaktlig standard för att på så sätt stäva den sk. buskavel som förekommer ut i landet.

Ytterligare råd som Stellan Andersson bjöd på var:

- att vi skall ha logiska argument för att säga ifrån när avel bedrivs på ett felaktigt sätt
- att vi skall kunna överlägga med varandra och inte bli sura och ej heller bli nedslagna om en hundkull inte blir så bra som vi tänkt oss, utan ta det som en lärdom och gå vidare.
- att vi bör vara rädda om den familjära stämning som för närvarande präglar klubbens arbete.

Slutligen uppmanade Stellan Andersson oss att fortsätta med vår intresseklubb under Svenska älghundklubben som paraply.

Mötet avslutades och ordförande tackade speciellt våra vänner från SSK och gästföreläsaren Stellan Andersson.

Vid protokollet:

Jan-Erik Bjermkvist

Jan-Erik Bjermkvist

Leif Gulín

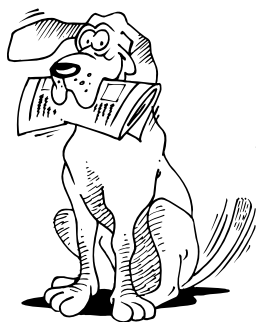
Leif Gulin

Staffan Johansson

Staffan Johansson

Bengt Larsson

Bengt Larsson

*Anders var nämndeman och råkade somna på tingen under ett tjuvjaktsmål. Han vaknade under ett faderskapsmål när domaren frågade honom vad han tyckte.
- Ja, sa Anders, två månaders fängelse och vapnet i beslag.....*

Jaktprovsberättelse

I förra numret fick vi följa Wåge Lundgrehns berättelse om Nalles otursförföljda år med ohälsa. Nu har Nalle kommit i så god form att han startat i ett inofficiellt jaktprov.

Wåge berättar själv:

Så var det äntligen dags för det inofficiella jaktprovet. För en gångs skull var till och med vädret fullt acceptabelt, vilken inte varit vanligt denna höst. Efter inledande morgonprocedurer och en snabb beskrivning av de okända markerna släpptes Nalle några hundra meter efter bilarna. Han försvann direkt mot vinden och fyra minuter senare kom upptaget ca 3-400 meter bort. Där grusades direkt förhoppningarna om ett första pris eftersom han inte visade upp något sök alls före upptag. Det som normalt är hans starka sida.

Nåväl inte mycket att göra åt detta, det blev i alla fall stånd vid upptaget och det hördes att det var flera älgar som han flyttade sig emellan. Sedermera konstaterades i spårsnön fyra djur.

Någon förflyttning blev nu inte aktuell för provgruppen utan vi fick snällt slå oss ner på vägkanten inom synhåll från bilarna och avvakta full tid, 90 minuter. Ståndet flyttade sig under de 90 minuterna något hundratals meter men var fortfarande inte mer än ca 400 meter bort då det var dags för ansmygningen.

Efter nästan två timmar kom klartecknet från domaren om att han haft skottillfälle och inkallningsförsök gjordes. När Nalle fundrat en stund om han skulle hälsa på, men bestämde sig sedan för att det var nog bättre att öka på skallgivningen så husse kan skjuta.

Alltså misslyckad inkallningen och lätt stöt istället. Två älgar ger sig iväg i inte alltför högt tempo och Nalle kan hålla kontakten i ett oroligt gångstånd som stannar i 5-10 minuters intervaller. De andra två djuren hade lämnat sällskapet tidigare.

Efter några kilometers förflyttning stannar djuren igen och vi påbörjar en ny ansmygning för att få förnyat skottillfälle och stöta igen när det plötsligt blir knäpptyst efter 23 minuters fast stånd.

Något hände men vad? Vi går mot platsen och kan konstatera att älgarna blivit en och denne hade lagt in en överväxel och försvunnit i fjärran. Det hade då gått nästan exakt fyra timmar sedan upptaget. Vi kan med pejlens hjälp konstatera att Nalle sannolikt brutit förföljandet och var på väg tillbaka mot bilarna. Mycket riktigt tio minuter senare kommer han ifatt provgruppen och kan kopplas. Några dagar senare kommer förklaringen till att djuret skenade, en skogsmaskinförare hade hört hunden och blivit nyfiken.

Efter denna dag kan man konstatera att det inte alltid räcker med en bra hund, man måste ha lite tur också. Hade vi vid provets början bara kunnat gå någon halvtimme för att se Nalles sök så hade förstapriset sannolikt varit i hamn. Men med facit i hand och det bedrövliga år med sjukdomar och elände som vi har bakom oss måste man vara nöjd efter en säsong med nio skjutna älgar och ett andra pris på jaktprov.

Wåge Lundgrehn

Ljungby

Unga hundar vid årets mönstring i Gulsele

URAX, ung hane 12 månader gammal, ägare Anders Linné, Bispgården

EROS, ung hane 11 månader gammal, ägare Jörgen Markusson, Lit

fler unga hannar...

TOSS, ung hane 11 månader gammal ägare Ingemar Brink, Åmotsbruk

KIR ung hane, 16 månader gammal, ägare Sune Kristoffersson, Tärnaby

fler unga hannar...

FENIX, ung hane 12 månader gammal ägare Mårit Truuts Nybro

Fenix hade färdats 120 mil till årsmötet i Gulsele, här ses han tillsammans med syrran "Cisco" samt mamma "Gissa".

Med Barro och Jan Ollas efter sig föll älgarna som käglor.

Jag bad vännen Jan Ollas att tänka till om vilken hund, av alla Hälleforsare som han ägt, som han ansåg bäst hittills under sitt jägarliv. Någon betänketid behövdes inte, svaret var redan givet, Barro.

Barro föddes 18 maj 1981 och uppfödare var Jonas Gulin Gulsele (presentation överflödigt). I avelsbeskedet känner man sedan igen idel ädel adel. Bakgrunden anlagsmässigt var således det allra bästa och att Barro sedan hamnade i Born, Rättvik hos familjen Jan Ollas, gjorde ju att förutsättningarna att bli något extra var stora.

Jan berättar att han började injagningen med Barro när han var ett år gammal. I början drev han älgarna med skall, till passkyttarnas förtjusning och hans eget förtret. Denna av-

art lade Barro av med ganska snabbt och övergick till att skälla ståndsskall på älgarna. Redan vid första ”stånden ” uppträdde han lugnt och värdigt, fick oftast älgarna att stå i upptaget. Skenande älgar kunde han förfölja upp till två timmar, fick han inte stopp på dem under den tiden återvände han alltid till husse. Barro hade en enormt fin kontakt, bra sökrundor och var en utpräglad enmanshund, någon jakt med någon annan än Jan fungerade inte. Jan strör även följande superlativer om Barro. En alltigenom ärlig hund, han gick aldrig in på någon annan hunds ståndsskall. Kom han i närheten av ett annat ståndsskall, bröt han sin sökrunda och sökte upp husse, varvid man kunde byta område och fortsätta jakten.

Om ståndarbetet kan sägas att han uppträdde lugnt, nästan lekfullt och fick därmed älgarna att oftast stå i upptaget, Barro var som många andra bra Hälleforsare, ihärdig i sitt ståndarbete, hans kraft och klangfulla skall kunde

Barro vid ett av sina arbetsprojekt

ljuda från tidig morgon till senan kväll, ja ibland även hela natten. Som regel kunde han avlockas mot eftermiddagen efter en heldagsjakt, med några få undantag.

Jan berättar vidare att Barro är och förblir måttstocken för vad en älghund kan prestera. Vid ett tillfälle blev Barro sparkad av en älg-tjur, han blev då "älgren" i ca tre timmar. På eftermiddagen samma dag sköt Jan tre älgar på fina ståndarbeten. Efter incidenten med älgturen, fattade han ett slags hat till tjurarna och såg till att alla hornbärande skulle arbetas med och skjutas först. Därefter kunde han skälla ko och kalv.

Barro hade nio säsonger på sig att visa sin storhet och under den tiden sköt Jan 100 älgar för honom. Lägg därtill de älgar som passkyttarna fick skjuta.

Barro blev elva år gammal, han lämnade efter sig en del avkomor, så blodslinjen finns kvar, säger slutligen Jan med något drömmande i blicken.

Nils Bäcklin

Gamle jägaren Anton ligger på sitt yttersta och socknens själasörjare sitter vid hans bädd.

-Tror pastorn att då ä möjligt för mej, å komma in däroppe hos Sankte Per, som jag har gått an i min dag, å skjute ihjäl så mycket älg? frågar Anton ängsligt.

-Säkerligen, Anton säger pastorn lugnande. Herren bjöd ju i begynnelsen, att vi skulle råda över jorden och vad som däruppå fanns.

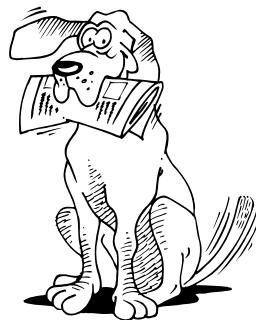
Jodåå, det där kände Anton till, visst var det så, men han var ändå inte helt lugn:

- Så pastorn tror int att dom öppri himmeln kan ha komme över nån jakttabell, då?

Far och farfar sitter och pratar efter en misslyckad jakttag.

Lille Johan, fem år, lyssnar intresserat på och säger:

-Flådd bom, det blr nog gott det pappa....

Upprop till alla medlemmar.

Som många redan känner till håller jag på att dokumentera Hälleforsshunden i bokform. Att trycka upp en bok är förenat med kostnader. Klubben behöver därför veta om intresse finns hos medlemmarna för detta projekt. Jag tror inte kostnaderna behöver bli överdrivet stora, men kommer naturligtvis att vara beroende av storlek på upplagan.

Jag vore ytterst tacksam om ni när medlemsbladet utkommer, så fort som möjligt skickar in den talong som medföljer.

Ju fortare svaren kommer in, ju fortare kan jag jobba vidare med boken.

Nils Bäcklin

Svarstalong. (Vill du inte klippa sönder tidningen så går det att skriva av talongen)

Jag är intresserad av att köpa boken om Hälleforsshunden.

Antal ex.....

Namn.....

Adress.....

.....

Talongen skickas till:

Nils Bäcklin

Hökhultstorp

643 95 VINGÅKER

tel: 0151-330 14

Hjälp!!

Skall vi kunna göra vårt medlemsblad till något riktigt bra, så behöver vi din hjälp!

Fatta pennan och skriv, vi väntar på **ditt** bidrag. Allt material som berör hundar och jakt är av intresse.

Bilder, filmer, videos, artiklar, jakthistorier, insändare, synpunkter osv, allt material som kan publiceras i vårt medlemsblad är välkommet.

Medlemmar

Nu är det möjligt att köpa varor med påtryckt klubblogo.

Keps med logo: 85 kr/st

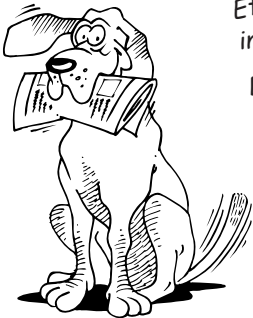
T-tröja med logo: 60 kr/st

Jacka med logo: 375 kr/st

Fraktkostnad tillkommer

Kontakta Kerstin Bohman tel: 0950-10395

Pg. 724341-3 KEBO/FASHION

Etablerade tjuvjägaren Jösse på Torp sitter instämt till tinguet för vådaskjutning.

Domaren: -Hur i herrans namn kunde du få för dig att skjuta på fjärdingsman, Jösse?

Jösse urskuldrande: -Ja såg en råbock så grann, så grann och sikta på' n, men etter de inte va säsong så tog de emot i fingre liasom...

-Men rätt va de va försvann bocken å fjärsmann stog på kornet;

-Å då släppte krampen!

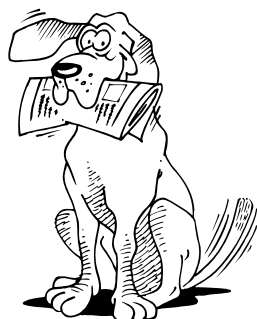
Kända parningar sedan förra numret

Hund	Jakt förmåga	Typ	Härstamn.	Uppfödare	Valpar väntas/ Födda
Buck		X	X	Jörgen Eklund	
Zinta		X	X	Allan Robertsson	99-09-04

För rådgivning och information ber vi Er kontakta avelsrådet före parning och valpköp

Ännu en kull med hälleforshundvalpar på gång, 5 blivande hundägare väntar med spänning

*-Sjutton lille, var lite försiktig med geväret!
Du missade mig just med ett par millimeter.
-Gjorde jag? Det var inte meningen.*

Allergi, ett hundproblem eller...

Under lång tid har våra husdjur blivit anklagade för all allergi någon kan tänkas ha fått, men nu håller djuren på att få upprättelse efter nya forskningsresultat. Nedan följer en sammanfattning av en artikel ur Hundsport.

Svenska rön har sedan många år hävdad att våra pälsbärande djur är de som framkallar de flesta allergier hos folk. Internationella forskningsrapporter nämner endast perifert hund, katt och andra päls-sällskapsdjur som presumtiva allergifaror. Motsvarande undersökningar om pälsallergier i 13 andra länder kommer överkänslighet mot hund eller katt inte upp i ens knappa promilletal jämfört med Sverige. Däremot flaggar man ivrigt för kvalster som utlösare av tex astmaframkallande allergier- något som svenska forskare i undersökningar gällande svenska förhållanden endast funnit "försumbara" belägg för!

Varför är då Sverige så hårt drabbat av pälsdjursallergi samtidigt som tex våra grannar på andra sidan Östersjön inte alls visar samma utveckling? I öststaterna har man idag den standard vi hade på 50-talet, på den tiden var även vi förskonade från allergier i all större utsträckning. Vi växte upp intimt tillsammans med djur på samma sätt som man gör i Östeuropa idag. Det är bara att titta i våra ålderdomshem, hur många är allergiska där? Ett fåtal.

Vågar man ifrågasätta våra radonisolerade hus, eller de hermetiskt tillslutna husen, där vädring är i stort sett omöjligt. Eller vårt slentrianmässiga användande av antibiotika som ökar resistensen hos de bakterier man avser bekämpa.

Varför råkar våra svenska kvalster vara så mycket snällare än utländska? Kanske beror det på vår svenska mentalitet, det är lättare att finna en syndabock, tex husdjuren eller rökarna. För blir vi allergiska mot sängkvalster så har vi ingen annan att skylla på än oss själva och vår egen bristande hygien. (En dunkudde som inte har tvättats på 5 år innehåller procentuellt mer kvalsteravföring än ursprunglig dunstopning.)

Ny undersökning

I en nyligen utförd svensk undersökning av 400 familjer, fann man ingen ökad förekomst av vare sig pälsdjursallergier eller astma bland personer som vuxit upp i hushåll med hund och katt. Snarare fann man det motsatta förhållandet, dvs att personer som vuxit upp med djur, var mindre mottagliga för allergiska reaktioner än genomsnittet.

Bland annat denna rapport medförde att en läkare på ett allergimöte erkände att "det verkligen känns som om marken börjar rämma under dem som hittills och allt för lättvindigt utnämnt hundar och andra pälsdjur till de stora bovorna i allergidramat"

Källa Hundsport Nr 5/99

Bov, eller oskyldigt dömd?

Hällekruss

Hällekruss	Svamparnas guld	Kraft	9	Mjukisdjur	Mata-dor	50	Prägel	Inkomst	Tid-vatten Uran	↓	Runt vär-horn	↓	Rynka Affär	↑
Beslut om ras														Syre Devis
I stället för						Först-sist Struts			Rygga Träd					
Kväve		Bergs-kedja Kyrklig								Kort så kallad Bäck			Flour Sömma	
Dryck			Djur Tävling					Melodi Furor				Gris Gång		
Finns i Häverud									Som en myra	Gala		Aga-Ej före		
Dans							Klavér Herman							Jod →
Skärp														
			Joule			Ursprungs-sort ...direkt								
Smila				Ska man älgen								Oden	1000	
Mått				...i natt Barnslig				Intyg					Rund Frank
Åka	Före Balt						L ö s Naken				Snälla			
					Flicka	Dansk 50			Skänka Gyttja			Sprit Gripa		
Olikhet										Örebro län	Slank			
Ej in											..Malm-berg			
			Ej ni			Räv-lyla								

Skicka ifyllt kryss, eller kopia, senast 1/12 Namn: _____

1999, till: Märit Truuts,

Ruskemåla gård 306, 382 91 Nybro

Adress: _____

2 priser från småländska glasbruk lottas ut

HÄLLE KRYSS	Råd-jur hand	Flicka och ort	Gräs kapare	Runt tomt	Ström	Ärv-orde	Uran Händ-else	U →	18/7	Flyg-plan	Dryck 500	Rik T	Balt E	
Års-mötes art	G	U	L	S	E	L	E	Miss-öde Silver	F	A	D	Ä	S	
Profvs spring-are	E	L	I	T	L	Ö	P	A	R	E	Byrå	T	T	
3 Bäck	T	R	E	A	Böjer Poike	N	I	G	E	R	Fem Hjort barn	Smak- fulla		
Å	Madri- do	I	Nöt Radon	K	O	Biväg	S	Jod I	D	O	V	Ä	G	
Anteck-nade	S	K	R	E	V	Syre Gædis	O	Rut Pålsson	R	P	Katt	L	O	
Katt-djur	P	A	N	T	E	R	D	Vind...	I	L	Gadoli-nium Ej vi	G	D	
Först	A	Aurora	Rang	Malm-berg	Betyg Örebro län	A	Idas	Forsla Räcka	K	Å	N	K	A	
Förtek-nade... Vik	N	E	G	A	T	I	O	N	9 Engelsk poj	N	I	A	Spets	
	F	J	O	R	D	Word	D	R	Ä	P	Hala	Lutet-ium	L	U
	K	O	R	A	D	Träd	E	K	Fisk	I	D	Chef	V	D
Prisad	R	Ned-flytta	D	E	G	R	A	D	E	R	A	Dagen.	D	D

Lösning

Korsord 99 nr 1

Följande vinnare lottades fram:

Urban Axelsson, Vikbäcken, H-strand
Glaspjäas älgjakt

Bernt Malmquist, Östansjö
Glaspjäas älg

*Hälleforshundklubben
Lärkstigen 11, 918 31 Sävar*